

gmul ab initio refigurabatur. deseruens
 eius preceptis: ut pueri cui custodirentur
 mlesi. Nam nubes castra eoz obumbrabat
 & ex aqua que ante erat terra apparuit
 arida: et in mari rubro uia sine impedi
 mento. & campus germinans de profundo
 nimio. per quam omnis natio transiit
 que tegebatur tua manu. Videntes mi
 rabilia et monstra. tanquam equi enim
 depauerunt. & tanquam agni exultaue
 rant: magnificantes te domine qui libe
 rasti eos. Memores enim erant adhuc eoz
 que in colatu eoz facta fuerant quemad
 modum ynatione animalium eduxit
 terra mulcas. & pro piscibus eructauit
 fluuius multitudinem ranarū. Nouissi
 me autem uiderunt nouam creaturam
 aurum: cum abducti concupiscentia pos
 calauerunt etiam epulationis.

In allocatione enim desiderij ascen
 dit illis de mari ortus gongecur. & uerati
 ones peccatoribus sup uenerunt. non sine
 illis que ante facta erant argumentis
 pum fluminum. Iuste enim paciebant
 solum sual nequitias: & enim uideresta
 bilitatem ynospitalitatem instituerunt
 alij quidem ignotos non recipiebant ad
 uenas. Alij autem bonos hospites in ser
 uitate accipiebant. & non solum hoc
 sed alius quis respectus erat illoz qm in
 uita recipiebant extraneos. Qui autem
 eum leticia receperunt hos qui eisdē
 uis erant iusticiis: seculissimis affixerūt
 dolobus. Percussit sunt autem occia
 te sicut illi in foubus iusti: cum subita
 neal coopti cent tenebridunusquisq; of
 tis sui transitam querebat. In se enim
 elementa dum conuertant: sicut in
 organo qualitatū dnuis immutatur.
 & omnia suum sonum custodiunt.

Unde est estimari ex ipso certo usū potest.
 agrestia enim in aquatica conuertebant
 & quecumq; erant natantia: in terra tran
 siebant. Ignis in aqua ualebat supra sua
 circuitem: & aqua extinguentis nature
 obliuiscabatur. Flamme e contrario corrup
 tibilium animalium non uexauerunt ear
 nes coambulantiū. nec dissoluebant illā
 que facile dissoluebat: sicut glacies bonam
 escam. In omnib; enim dñe magnificasti
 populum tuum & honorasti: & non des
 peristi in omni tempore. & in omni loco
 assistentes eis. *Explic liber sapientie.*
Incipit prologus in ecclesiasticū.

Multoz nobis & magnoz p legem
 & pphas aliosq; qui secuti sunt
 illos sapientiam demonstratā
 in quibus oportet laudare istū.

Doctrine et sapientie causa quia non solum
 ipsos loquentes necesse est peritos. sed et
 am extraneos posse & dicentes & scribentes.
 doctissimos fieri. Auis meus hiesul post
 quia se amplius dedit ad diligentiam lec
 tionis legis & ppharū. & alioz libroz
 qui nobis a parentib; nris traditi sunt.

Volui et ipse scribere aliquid hoz que ad
 doctrinam et sapientiam ptenet. ut desi
 derantes discerent et illoz periti facti ma
 gis magisq; attendant animo ad legumā
 uitam et confirment. hortor itaq; uenire
 uos cum beniuolentia. & attentione. &
 studio lectionem ^{facere} agere. & ueniam habē
 in illis in quib; uidem sequentes imagi
 nem sapientie. et deficere in uerborum
 compositione; nam deficient uerba hebra
 ica: quando translata fuerint ad alterā
 linguam; non solum autem hec: sed & ipsa
 lex et pphete. Ceteraq; libroz non parū
 habent differentiam. quando inter se